

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119202270
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119202270.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Amálie Paulerovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XXC, Z., korešpondenčná adresa K. XX, Z., právne zastúpená: AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, proti žalovanému: Ing. Y. P., L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XXC, Z., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., so sídlom Sládkovičova 167/13, Žilina, IČO: 47 232 072, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 17C/17/2019-220 zo dňa 11. februára 2020, v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 17C/17/2019-256 zo dňa 21. augusta 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie v časti, ktorým zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením sp. zn. 17C/17/2019-37 zo dňa 25.03.2019, ktorým bolo upravené užívanie osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC 60 D4 Drive - E Summum, VIN: YV1DZA8cdg2852206 žalovaným v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka od 10.00 hod. do najbližšieho nasledujúceho pondelka do 10.00 hod. a ostatné dni bude mať v užívaní vozidlo žalobkyňa p o t v r d z u j e .

Uznesenie súdu prvej inštancie v zostávajúcej časti, m e n í tak, že: neodkladné opatrenie nariadené uznesením sp. zn. 17C/17/2019-37 zo dňa 25.03.2016, v časti ktorým bolo upravené užívanie osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC 60 D4 Drive - E Summum, VIN: YV1DZA8cdg2852206 počas prázdnin a sviatkov z r u š u j e .

Žiadna zo sporových strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 17C/17/2019-37 zo dňa 25.3.2019. Dopĺňacím uznesením č.k. 17C/17/2019-256 zo dňa 21. augusta 2020 žalobkyni proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% týkajúce sa konania o návrhu žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s návrhom a vyjadrením žalobkyne, vrátane priložených listín, dospel k záveru, že žalovaný neosvedčil základný zákonný predpoklad pre zrušenie nariadenia neodkladného opatrenia, a to skutočnosť, že by došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Nakoľko z vyjadrení oboch procesných strán zhodne vyplýva, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva naďalej patrí motorové vozidlo zn. VOLVO, vo vzťahu ku ktorému medzi nimi naďalej neexistuje žiadna dohoda o spôsobe jeho užívania, bezpodielové spoluvlastníctvo k nemu nebolo doposiaľ súdom vyporiadané, žalovaný navyiac nerešpektuje uznesenie súdu, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené a predmetné motorové vozidlo má stále vo svojej dispozícii, v dôsledku čoho žalobkyňa podala návrh na vykonanie exekúcie, ako to vyplýva zo správy o priebehu exekúcie č. EX 122EX 245/19-23 zo dňa 27.8.2019, vedenej súdnym exekútorom JUDr.

Petrom Krištofkom. Zároveň aktuálne sociálne a ekonomické pomery žalobkyne jej neumožňujú nájsť si za predmetné motorové vozidlo adekvátnu, plnohodnotnú náhradu. Potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi procesnými stranami tak vzhľadom na uvedené naďalej trvá, o to viac, že maloleté deti, pochádzajúce z manželstva procesných strán, im boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti, keďže obdobným spôsobom bolo v nariadenom neodkladnom opatrení striedavo upravené aj užívanie predmetného motorového vozidla tak, aby bolo zabezpečené uspokojovanie životných potrieb oboch procesných strán a ich maloletých detí za rovnakých podmienok. Zároveň sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že žalovaný vo svojom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia poukazuje na okolnosti, ktoré existovali už v čase rozhodovania súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (žalovaný poukazuje na skutočnosti ešte z obdobia rokov 2016 a 2017), a teda nejde o skutočnosti, ktoré by nastali po vyhlásení uznesenia o neodkladnom opatrení a ktoré by znamenali zmenu pomerov medzi procesnými stranami, rozhodujúcich pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, konštatoval, že žalobkyňa bola v konaní o zrušení neodkladného opatrenia v plnom rozsahu úspešná, a preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namieťa tvrdenie súdu, že „nie je dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia, nakoľko z vyjadrenia oboch procesných strán zhodne vyplýva, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva naďalej patrí vozidlo zn. VOLVO a ku ktorému naďalej neexistuje žiadna dohoda o spôsobe jeho užívania“. V žiadnom zo svojich podaní súvisiacich s neodkladným opatrením a ani v iných podaniach od roku 2016 sa nikdy nevyjadril, že by toto vozidlo patrilo do BSM. Práve naopak, od 6.12.2016 sa v konaní sp. zn. 42C/387/2016 domáha, aby súd určil, že vozidlo zn. VOLVO patrí do BSM. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukazovala bezpodielové spoluvlastníctvo kúpnu zmluvou zo dňa 25.2.2019, čo súd vo veci neodkladného opatrenia považoval za osvedčený dôkaz o existencii vozidla v BSM a z neho vychádzal aj pri vydaní neodkladného opatrenia. Žalobkyňa však vedome zamlčala, že v konaní sp.zn. 42C/387/2016 sa rozhoduje vzhľadom na neplatnosť darovacích zmlúv o tom, aby bolo vozidlo vrátené do BSM. Poukázal na odvolanie žalobcu v konaní 42C/387/2016 zo dňa 11.10.2019, v ktorom sa žalobkyňa domáha, aby odvolací súd zmenil napadnutý prvostupňový rozsudok a rozhodol, že VOLVO patrí do BSM. Bez takéhoto meritórneho rozhodnutia je skutkový a právny stav k vozidlu taký, že vozidlo je vo vlastníctve žalobkyne, ktorá je aj v evidencii motorových vozidiel zapísaná ako výlučný vlastník vozidla na základe darovacej zmluvy zo dňa 18.1.2017, ktorou otec žalovanej L. O. previedol vlastníctvo k vozidlu na dcéru Ing. Z. P. (žalobkyňu). Z dôvodu darovacej zmluvy preto vozidlo nemôže byť v bezpodielovom spoluvlastníctve. Preto v čase nariadenia neodkladného opatrenia nebolo vozidlo v BSM a súd pri jeho nariadení vychádzal z kúpnej zmluvy zo dňa 15.9.2015, ktorou žalobkyňa preukazovala spoločné nadobudnutie vozidla, pričom zamlčala nové skutočnosti zo sporu vedenom pod sp. zn. 42C/387/2016. Zároveň poukázal, že úprava užívania vozidla neodkladným opatrením vychádzala z rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 15P/294/2016-5412 zo dňa 5.2.2019, ktorým súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky. Upravil styk otca s deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s nimi v párnom týždni od štvrtka od 10.00 hod. do piatku do 10.00 hod. a v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka od 10.00 hod. do pondelka do 10.00 hod. Z tejto úpravy styku otca s deťmi korešponduje aj úprava užívania motorového vozidla VOLVO. Následne rozsudkom Krajského súdu Žilina č.k. 5CoP/44-46/2019 zo dňa 29.10.2019 bol prvostupňový rozsudok zmenený tak, že maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že otec bude zabezpečovať osobnú striedavú starostlivosť o deti každý nepárny týždeň a matka každý párný týždeň, pričom výrok súdu prvej inštancie o styku otca s deťmi počas prázdnin a sviatkov bol rozsudkom odvolacieho súdu zmenený tak, že úprava styku sa ponecháva na dohode rodičov. Úprava užívania motorového vozidla nariadená neodkladným opatrením je zmätočná a nerealizovateľná, keďže vozidlo má byť prevzaté a odovzdané o 10.00 hod. v školskom zariadení v priebehu vyučovania, čo korešponduje s takouto úpravou styku otca s deťmi podľa súdneho rozhodnutia. Napokon, podstatnou skutočnosťou je rozsudok odvolacieho súdu, ktorým boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Tejto novej skutočnosti v celom rozsahu nezodpovedá úprava užívania osobného motorového vozidla podľa uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, a preto navrhuje, aby odvolací súd návrhu o zrušení neodkladného opatrenia vyhovel a neodkladné opatrenie zrušil.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutie je správne a vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Zrejmom nesprávnosťou v odvolaní žalovaného je argumentácia, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 42C/387/2016 má byť posudzované toho, či VOLVO patrí alebo nepatrí do BSM, pričom, ako je zrejme aj zo žaloby a aj z rozhodnutia súdu

prvého stupňa, predmetom tohto konania je žaloba žalovaného, ktorou sa domáha vydania vozidla - VOLVO-a. Predmetná žaloba bola rozsudkom č. 42C/387/2016-295 zo dňa 11.10.2019 zamietnutá z dôvodu, že vozidlo má od februára 2019 vo faktickej držbe žalovaný, a teda nie je aktívne legitimovaný na vydanie veci a auto tvorí BSM účastníkov tohto konania, to znamená v označenom konaní sa žalovaný domáha vydania auta od jeho vlastníka (žalobcu), preto tento nemôže byť v konaní o vydanie vozidla pasívne vecne legitimovaný. Argumentácia žalovaného, že sa nikdy nevyjadril tak, že by VOLVO patrilo do BSM, pretože v konaní sp. zn. 42C/387/2016 sa domáha, aby súd určil, že VOLVO patrí do BSM, je nezrozumiteľná, keďže, ak by si nemyslel, že vozidlo patrí do BSM, netvrdil by, že sa určenia BSM domáha. Z uvedeného teda vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je správne a dôvody uvádzané žalovaným sú dôvodmi, ktoré už boli zohľadnené pri nariaďovaní neodkladného opatrenia a dôvodmi, ktoré nie sú pravdivé. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, 357 písm. e/, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrariou), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu intencií § 379 a § 380 CSP a uzneseniu súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP čiastočne potvrdil a podľa § 388 CSP čiastočne zmenil, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

5. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

6. Odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené, nadväzuje na znenie § 325 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje nariadiť neodkladné opatrenie len v dvoch prípadoch, a to z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery alebo z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená. K zrušeniu neodkladného opatrenia preto môže dôjsť iba pre odpadnutie toho dôvodu, pre ktorý bolo pôvodne nariadené.

7. V preskúmvanej veci je preukázané, že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 17C/17/2019-37 zo dňa 25. marca 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/98/2019-116 zo dňa 29. mája 2019 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo upravené užívanie osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC 60 D4 Drive - E Summum, a to tak, že žalovaný ho má v užívaní v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka od 10.00 hod. do najbližšieho pondelka do 10.00 hod. a žalobkyňa v ostatné dni, v ktorých nemá motorové vozidlo v užívaní žalovaný. Ďalej bolo upravené užívanie motorového vozidla počas prázdnin a sviatkov a motorové vozidlo procesné strany boli povinné si prevziať a následne odovzdať pred bydliskom žalobkyne spolu so všetkými dokladmi potrebnými k užívaniu motorového vozidla. Bolo vyslovené, že každá z procesných strán bude mať v držbe jeden kľúč k motorovému vozidlu. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia mal súd za to, že žalobkyňa osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi procesnými stranami, v tom čase boli stále manželmi a tiež osvedčila, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrí osobné motorové vozidlo zn. VOLVO, pričom podľa produkovaných listinných dôkazov medzi stranami neexistuje žiadna dohoda ohľadom užívania predmetného vozidla. Dôvody na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila predložením kúpnej zmluvy zo dňa 15.9.2015, osvedčením o evidencii motorového vozidla, zápisnice o pojednávaní vo veci sp. zn. 15P/294/2016 zo dňa 5.2.2019, ako aj záznamu komunikácie procesných strán prostredníctvom e-mailu a SMS. V súčasnej dobe je manželstvo účastníkov rozvedené, avšak doposiaľ nedošlo k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva. Rovnako vychádzal z toho, že žalovaný žalobkyňu motorové vozidlo zobral, v dôsledku čoho žalobkyňa nemá možnosť riadne zabezpečiť svoje životné potreby, ako aj potreby svojich maloletých detí a vzhľadom na svoje aktuálne sociálne a ekonomické pomery nemá možnosť si zabezpečiť náhradné motorové vozidlo. Zo záznamu o pojednávaní vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/294/2016 zo dňa 5.2.2019 vyplýva, že bol vynesенý rozsudok, ktorým boli maloleté deti Lucia a Matej na čas do rozvodu, ako aj po rozvode, zverené do osobnej starostlivosti matky (žalobkyne v tomto konaní) a otec (žalovaný v tomto konaní) bol oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať v párnom týždni od štvrtka 10.00 hod. do piatka 10.00 hod. a v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka 10.00 hod. do pondelka 10.00 hod. Následne bola schválená rodičovská dohoda o úprave styku počas prázdnin a sviatkov, kde sa všeobecná úprava neuplatní tak, že rodičia budú mať maloleté deti v osobnej starostlivosti presne stanovenom období počas letných prázdnin, vianočných prázdnin a jarných prázdnin. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline

sp. zn. 5CoP/44-46/2019 zo dňa 29.10.2019 bol vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Žilina vo výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti zmenený tak, že tieto zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať tak, že otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť od pondelka nepárneho týždňa od 15.00 hod. do pondelka párneho týždňa do 15.00 hod. a matka od pondelka párneho týždňa od 15.00 hod. do pondelka nepárneho týždňa do 15.00 hod. a úprava styku počas prázdnin a sviatkov bola ponechaná na dohode rodičov.

8. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o neodkladnej potrebe úpravy pomerov. Súd nerozhoduje na základe „štandardného“ dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv sporových strán, resp. z osvedčenia porušenia týchto práv. Osvedčovanie opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa uskutočňuje najmä formou predloženia dôkazov pri podávaní návrhu. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. Riadne dokazovanie ohľadne právneho vzťahu medzi stranami sporu sa vykonáva už vo veci samej.

9. Preto, či vozidlo patrí do BSM sporových strán alebo nie bude predmetom dokazovania v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré ako vyplýva z vyjadrení strán v konaní, uvedené už bolo začaté. Nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že nikdy netvrdil, že vozidlo patrilo do BSM, ale že v konaní sp. zn. 42C/387/2016 sa domáha určenia, že vozidlo patrí do ich BSM, nakoľko súd pri pôvodnom rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia vychádzal z kúpnej zmluvy zo dňa 15.9.2015. Súd v konaní o nariadení neodkladného opatrenia vychádzal v rámci osvedčenia právneho vzťahu medzi sporovými stranami z ich zhodného tvrdenia, keď obe strany tvrdia, že predmetné motorové vozidlo patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva a upravoval už iba jeho užívanie.

10. Je nutné prisvedčiť tvrdeniu súdu prvej inštancie, že žalovaný v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia argumentuje skutočnosťami, ktoré boli zrejmé už pred vydaním uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia a tieto boli predmetom aj preskúmania odvolacieho konania na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Jedná sa o skutočnosti, že žalobkyňa dňa 13.12.2016 opustila spoločnú domácnosť a ešte predtým, dňa 6.12.2016 ako vlastníka a držiteľa v evidencii dopravného inšpektorátu vozidlo zn. VOLVO darovacou zmluvou previedla na svojho otca L. O. bez vedomia žalovaného a po podaní žaloby na vydanie vozidla vedenej v konaní pod sp. zn. 42C/387/2016 otec L. O. darovacou zmluvou zo dňa 18.1.2017 previedol vozidlo na žalobkyňu, ktorá je opäť v evidencii motorových vozidiel zapísaná ako vlastníka a držiteľ. Sám v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia udáva, že na tieto skutočnosti poukazoval už v odvolaní dňa 11.4.2019 proti nariadeniu neodkladného opatrenia. Teda predmetné skutočnosti boli predmetom preskúmania pri nariadení neodkladného opatrenia, ako aj odvolacieho konania v rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia.

11. Žalovaný ďalej navrhoval neodkladné opatrenie zrušiť z dôvodu, že úprava užívania vozidla nariadená neodkladným opatrením je neaktuálna, nakoľko dôvody, pre ktoré bolo nariadené odpadli, a to s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5CoP/44/2019 zo dňa 29.10.2019, ktorým boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždenných intervaloch. Odvolací súd v tejto časti musí prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, keď čiastočne neodkladné opatrenie korešponduje s rozhodnutím o zverení maloletých detí do ich striedavej osobnej starostlivosti, ale čiastočne tomuto nezodpovedá.

12. Tak z návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z odôvodnenia uznesenia, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené vyplýva, že úprava užívania sporného motorového vozidla bola vykonaná z dôvodu potreby bezodkladne upraviť pomery strán, predovšetkým s prihliadnutím na to, že žalobkyňa nemá možnosť riadne zabezpečovať svoje životné potreby, ako aj potreby svojich maloletých detí a vzhľadom na svoje aktuálne sociálne a ekonomické pomery nemá možnosť si zabezpečiť náhradné motorové vozidlo. Následne bolo užívanie motorového vozidla upravené v zmysle úpravy styku žalovaného s maloletými deťmi.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že užívanie vozidla upravené neodkladným opatrením v časti, že žalovaný bude predmetné vozidlo užívať v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka od 10.00 hod. do najbližšieho nasledujúceho pondelka do 10.00 hod. a navrhovateľka má motorové vozidlo v ostatné dni, ktoré nemá motorové vozidlo žalovaný korešponduje čiastočne s úpravou striedavej osobnej starostlivosti žalovaného o maloleté deti, keď tento zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu sp.zn. 5Co/44-46/2019 zo dňa 20.10.2019 od pondelka nepárneho týždňa od 15.00 hod. do pondelka párneho týždňa do 15.00 hod.. Preto v tejto časti v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia, potvrdil ako vecne správne.

14. Odvolacia námietka žalovaného, že úprava užívania motorového vozidla nariadená neodkladným opatrením je zmätočná a nerealizovateľná, keďže vozidlo má byť prevzaté a odovzdané o 10.00 hod. v školskom zariadení v priebehu vyučovania, je irelevantná a zavádzajúca. Z obsahu uznesenia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie vyplýva, že súdom bolo upravené, že procesné strany sú povinné motorové vozidlo prevziať a následne odovzdať pred bydliskom žalobkyne.

15. Ďalej nariadeným neodkladným opatrením bolo upravené užívanie motorového vozidla počas prázdnin a sviatkov, ktoré korešpondovalo rodičovskej dohode v rozsudku veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 15P/294/2016 zo dňa 5.2.2019 o úprave styku počas prázdnin a sviatkov otca s maloletými deťmi. Predmetná úprava však bola rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5CoP/44-46/2019 zo dňa 29.10.2019 zmenená tak, že úprava styku počas prázdnin a sviatkov sa ponecháva na dohode rodičov. V tejto súvislosti je preto nutné konštatovať, že v tejto časti došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie pôvodne nariadené. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP čiastočne zmenil, a to tak že neodkladné opatrenie, ktorým bolo upravené užívanie motorového vozidla sporovými stranami počas sviatkov a prázdnin zrušil, teda v tejto časti vyhovel návrhu žalovaného. Na veci nič nemení ani tá skutočnosť, že žalobkyňa proti rozsudku Krajského súdu Žilina sp.zn. 5CoP/44-46/2019 podala dovolanie, nakoľko predmetné rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné, nebolo preukázané, že by bola odložená jeho vykonateľnosť alebo že by rozhodnutie bolo zrušené.

16. Podľa § 396 ods. 1, 2 a 3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (1) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. (2) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. (3)

17. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho rozhodnutia, jedná sa o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. V sporovom konaní jej hlavným vyjadrením je zásada úspechu v konaní premietnutá do náhrady trov konania. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 396 CSP zákon osobitne upravuje, že odvolací súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania len v prípade, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdzuje alebo ho mení. Ak odvolací súd vo veci samej rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdzuje, rozhoduje iba o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. V prípade, že napadnuté rozhodnutie vo veci mení, rozhodne vo svojom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí opäť i o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

19. V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie čiastočne potvrdil a čiastočne zmenil, preto rozhodoval o nároku na náhradu trov konania tak pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania. Nakoľko obe sporové strany mali v konaní čiastočný úspech s poukazom na § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna sporová strana nemá na náhradu trov konania právo. O výške trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)